

Om en tur til tyskland:

Der er mange oplevelser ved at være akvarist. en af dem er at man en gang imellem er på langfart sammen med ens interesse fælder. For nogle dage siden spurgte Kim Larsen mig efter om jeg havde lyst til at køre med sydover til Tyskland nærmere bestemt til Flensborg hvor vi så kunne besigtige den store dyrehandel som jeg kun havde hørt om men aldrig været ind i. vi kunne også køre over Kruså og se Avifauna som jeg heller ikke har set. Det kom jeg heller ikke til denne gang da det jo vart bededag og selv Avifauna holder helligdagen i hu, det er vel også det eneste. Nok om ham. Vi kørte syd på ved middagstid og passerede grænsen ca. ved 16 tiden. Kim mente så at vi skulle besøge Oves dyrehandel først hvor efter vi så kunne handle ind af det mere folkelige og nyttige bagefter. Som sagt så gjort vi gik ind i en temmelig stor dyrehandel og ned i kælderens hvor der var fisk i princippet er det jo det som interessere både Kim og Jeg. Der var godt nok mange akvarier med alle former for selskabsfisk, mange flotte planter, jeg som for øjeblikket er i gang med at forske lidt i sydamerikanske tetraer og planter fra det samme kontinent fandt faktisk mange perler blandt især de sidst nævnte, selvom planterne alle kom fra Tropica var udvalget af specielle planter meget større ind vi her i vor landsdel er vandt til, også dekorations materiale var der meget af flotte rødder som nærmest så ud til at være håndplukket ved grossisten og ikke købt i sække. Jo det var en ren lise for sjælen at gå rundt i denne butik. Men der manglede noget! Kim ledte mig rund som en meget kyndig guide men også han blev noget bleg da vi kom ud i det sidste rum i butikken og dette var fyldt op med Guldfisk og koi`er. Der var ingen cikliden, var vores odysse fra Nordjylland forgæves, var den tyske akvariestik på nedtur, var cikliden ikke længere lovlige i tyskland oder was. Vi lignede begge to store spørgsmålstegn dog Kim mest han havde jo været her før. Når men efter at havde forespurgt en dansk talende ekspedient, flink fyr i øvrigt, fik vi svarene på vores mange spørgsmål. Hvis vi kørte til Schleswiger strasse og gik ind i Futtermarket, der kunne vi få vores lyst styret. Det gjorde vi så og det var en meget stor butik. Jeg har ikke set så stor en butik her i landet. Hvis der er nogen der gør i saltvands akvarier så er det der. Flot sat op og rent frem for alt meget rent, nye dekorations koraller i en form for let beton betog både Kim og Jeg, de var meget flotte og frem for alt lette. Cikliden var der ikke så mange af, dog af interesse kan nævnes en rød variant af kejser moorien også til fornuftig pris, altså langt under hvad vi må op med når vi skal handle her i landet. En af de ting som jeg bed mærke i var lyset over akvarierne, og her kommer vi så til en af turen clue. JBL har lavet et Marin Day rør der brænder med 15.000 kelvin, røret er ikke dyrere ind de akvistar som jeg tidligere har købt her i landet, men ved guderne det giver noget lys, jeg købte to styk og har sat dem over min 660er. Mine Tropheus ligner saltvands fisk. Disse rør kan kun anbefales og jeg vil prøve at gøre mit til at vore lokale dyrehandlere for sådanne på hylderne, ellers må jeg til Tyskland igen. Nu gik turen videre vi skulle proviantere og så var der lige et ærinde mere vi skulle have overstået. I ved godt at der indenfor vores hobby eksistere visse myter om nogle helt fantastiske fisk som folk havde for hundrede år siden, ja de var så flotte at ingen havde set magen, der er også fisk som ikke længere kan skaffes og som derfor er blevet de rene myter, ja nærmest sagaer. Kim havde fået et tips om en sådan, for en uges tid siden i Sverige. Fisken der kommer fra en af de store søer i Afrika skal ifølge folk der har forstand på sligt ikke være blevet set i søen i mange år og derfor heller ikke være blevet fanget. Så Kim og jeg var begge en smule skeptiske da vi ankom til manden som havde disse dyr til salgs bopæl. Manden der ejede disse fisk var en meget flink fyr men han var nok noget forundret over at vi begge kun ganske kort kastede et blik op på disse fisk og derefter snakkede og kiggede om og på alt muligt andet, først langt henne i samtalen fik han et positivt nik i retningen af fiskene og en bemærkning om at det var en prægtig trio der gik og at Kim var villig til at betale hvad han forlangte. Derfor kan jeg nu med sikkerhed fortælle jer at endnu en myte er væk. På Mariendalsvej i nr 10 går der nu en trio Copadichromis sp. Come. Firecrest Mloto. De af jer der har Malawi cikliden ved at der er mange der vil brække en arm på sig selv for at eje denne fisk. Kim har den og har ikke brækket armen. Selve fisken er utrolig smuk det

billede som har været den eneste mulighed for at se de på er for at sige det mildt ikke det papir værd som det er trykt på. Kim skal mig bekendt nok få nogle gode billeder af fisken så i skal nok komme til at se den ved lejlighed og der har i noget til gode. Grunden til at ingen har set fisken i mange år er formentligt at det er meget svært at dykke ned til de dybder som fisken går på for Stuart Grants folk, men der er åbenbart nogle tyskere der har haft udstyret med og derfor kunne Kim erhverve en trio. Jeg kan godt betroe jer at det var et par trætte herre der vendte sent hjem den nat, og det blev sent inden vi begge var færdige med at lukke fisk ud i vores akvarier.